

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2739/2022
30.03.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Добриле Страјина, председника већа, Гордане Комненић и Драгане Миросављевић, чланова већа, у парници тужиље мал. АА из ..., чији је законски заступник мајка ББ из ..., а чији је пуномоћник Александар Павловић, адвокат из ..., против туженог ВВ из ..., чији је пуномоћник Зоран Јовичић, адвокат из ..., ради измене одлуке о издржавању, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 253/21 од 28.07.2021. године, у седници одржаној 30.03.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 253/21 од 28.07.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 160/2020 од 19.02.2021. године, која је исправљена решењем истог суда П2 160/20 од 02.06.2021. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиљи на име свог доприноса за њено издржавање плаћа месечно износ од 14.000,00 динара, сваког 01.-05.-ог у месецу за текући месец, почев од дана подношења тужбе 16.06.2020. године, па убудуће, уплатом на текући рачун законске заступнице мал.детета, мајке ББ из ..., који се води код ... банка а.д., ..., Експозитура у ... бр. ..., све док за то постоје законски услови или док та пресуда не буде измењена, па је на тај начин измењена пресуда Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 111/19 од 19.07.2019. године. Ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове спора.

Апелациони суд у Београду је, пресудом Гж2 253/21 од 28.07.2021. године, ставом првим изреке, одбио као неосновану жалбу туженог и потврдио пресуду Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 160/20 од 19.02.2021. године, исправљену решењем П2 160/20 од 02.06.2021. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио благовремену ревизију, због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду, применом одредбе члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20), у вези одредбе члана 202. Породичног закона и утврдио да је ревизија неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. Тужени у ревизији указује на битну повреду прописану одредбом члана 374. став 2. тачка 12. Закона о парничном поступку, међутим, та битна повреда није разлог због ког ревизија може да се изјави, на основу одредбе члана 407. став 1. тачка 2. истог Закона.

Према утврђеном чињеничном стању, правноснажном пресудом Основног суда у Великој Плани, Судска јединица у Смедеревској Паланци П2 111/19 од 19.07.2019. године, тужени је обавезан да на име свог доприноса за издржавање мал.тужиље, рођене 27.06.2007. године, плаћа 10.000,00 динара месечно, почев од 25.03.2019. године, па убудуће, док за то буду постојали законски разлози. У време када је та пресуда донета, тужени је био незапослен, а малолетна тужиља није имала здравствене проблеме. Од доношења те пресуде, околности су се измениле утолико што се тужени запослио у ... "..." у ..., где остварује зараду од 35.000,00 до 36.000,00 динара месечно, а, као и раније, живи у приземљу родитељске куће са мајком, док његов брат са својом породицом користи први спрат у истој згради. Тужени нема законску обавезу издржавања других лица, а од зараде коју остварује плаћа рату кредита од 10.000,00 динара месечно. Малолетна тужиља похађа седми разред основне школе и иде на приватне часове енглеског језика и математике који коштају по 800,00 динара. Њено здравствено стање се у међувремену погоршало због претеране гојазности, тако што јој је неопходна исхрана по посебном режиму и бављење спортом (иде на аеробик). Мајка мал.тужиље са тужиљом и још двоје мал.деце живи у родитељској кући и још увек је незапослена као и у време када је донета претходна пресуда. Минимална сума издржавања коју као накнаду за храњенике, односно лица на породичном смештају, утврђује министарство надлежно за породичну заштиту, у време доношења првостепене пресуде износила је 27.046,00 динара.

Полазећи од овако утврђеног чињеничног стања, по оцени Врховног касационог суда, правилно су нижестепени судови применили материјално право обавезивањем туженог да, почев од дана подношења тужбе па убудуће, доприноси издржавању мал. тужиље месечним износом од 14.000,00 динара, изменом претходно донете одлуке суда о тој обавези туженог.

Одредбом члана 164. Породичног закона, прописано је да се висина издржавања може да смањи или повећа ако се промене околности на основу којих је донета претходна одлука. Критеријуми одређивања издржавања прописани су одредбом члана 160. истог закона, тако што се издржавање одређује према потребама повериоца и могућностима дужника издржавања, при чему се води рачуна о минималној суми издржавања. Потребе повериоца издржавања зависе од његових година, здравља, образовања, имовине, прихода, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 2.), а могућности дужника издржавања зависе од његових прихода, могућности за запослење и стицање зараде, његове имовине, његових личних потреба,

обавезе да издржава друга лица, те других околности од значаја за одређивање издржавања (став 3.).

У конкретном случају, околности на основу којих је донета претходна одлука о обавези туженог да доприноси издржавању мал. тужиље су се промениле јер је тужени тада био незапослен док сада ради и остварује месечну зараду од 35.000,00 - 36.000,00 динара, док је мал. тужилца сада старија, издаци за њено школовање су већи и има здравствене проблеме које није имала у време када је претходна одлука донета а због којих има увећане трошкове због посебног режима исхране и бављења спортом. Тужени, који има 39 година, радно је способан и запослен, а нема законску обавезу да издржава друга лица, је у могућности да доприноси издржавању мал. тужиље месечним износом од 14.000,00 динара, који је неопходан за њено издржавање, како у погледу њених месечних потреба, тако имајући у виду и минималну суму издржавања, прописану одредбом члана 160.став 4. Породичног закона.

Неосновани су наводи ревизије туженог о погрешној примени материјалног права при утврђивању његове могућности да доприноси издржавању мал. тужиље. Супротно томе, по оцени Врховног касационог суда, при одлучивању о захтеву мал. тужиље за измену раније одлуке, побијаном одлуком, нижестепени судови су правилно оценили све релевантне околности, најпре потребе мал. детета, према њеном узрасту и здравственом стању, које су се у односу ранију одлуку повећале, као и материјалне и породичне прилике оба родитеља, а с тим у вези и њихове могућности да доприносе издржавању мал. тужиље. Ревидент у ревизији понавља наводе истицане у жалби против првостепене пресуде, које је другостепени суд правилно оценио као неосноване и за ту оцену дао јасне и довољне разлоге, а правилност одлуке нижестепених судова, наводима ревизије није доведена у сумњу.

Из изложених разлога, Врховни касациони суд је одлуку као у изреци донео применом одредбе члана 414. Закона о парничном поступку.

**Председник већа – судија
Добрила Страјина,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић